

שבת קנה

על מחלוקת אביי ורבא : לימא כתנאי :

שתיים בידי אדם, ואחת באילן - כשרה

תנא קמא	רבי שמעון בן אלעזר משום רבי מאיר
אין עולין לה ביום טוב	עולין לה ביום טוב
צדדין אסורין	צדדין מותרין
צדי צדדין אסורין	צדי צדדין מותרין
מאן דאסר בצדדין –	מאן דשרי בצדי צדדין –
אסר נמי בצדי צדדין	שרי נמי בצדדין

קושי על רבא : איתיביה רב משרשיא לרבא : נעץ יתד באילן ותלה בה כלכלה, למעלה מעשרה

טפחים - אין עירובו עירוב, למטה מעשרה טפחים - עירובו עירוב. טעמא - דנעץ יתד באילן,

הא לא נעץ - אפילו למטה מעשרה טפחים אין עירובו עירוב. והא האי תנא, דקאסר

בצדדין וקשרי בצדי צדדין!

תירוץ : אמר רב פפא : הכא בכלכלה דחוקה עסקינן, דבהדי דשקיל ליה לעירוב -

קמניד ליה לאילן, וקמשמש באילן גופיה.

פסיקת ההלכה : והלכתא : צדדין - אסורין, צדי צדדין - מותרין.

רב הונא	רב יהודה
וגם מפספסין	ולא מפספסין
מחירין פקיעי עמיר לפני בהמה	
ומפספסין את הכיפין	למיטרח באוכלא טרחינן
כיפין(3)=פקיעין (2)	ענפים לחים של עצי ארז
ענפים לחים של עצי ארז	לשווי אוכל לא משווינן
אבל לא את הזירין	למיטרח באוכלא לא טרחינן
	זירין (3) =פקיעין (2)

רב יהודה	רב חסדא
למקום שאינה יכולה לחזור	למקום שאינה יכולה לחזור
אין מאמירין	בכלי
אבל מלעיטין	ביד

לפי הקושי	לפי התירוץ
למקום שיכולה לחזור	לשים בפניהם
למקום שאינה יכולה לחזור	לתחוב האוכל לתוך פיה בידים
משום טירחה	אין מזונותן עליך
בכלי	למקום שאינה יכולה להחזיר
מלקיטין	
מהלקיטין	
אין מלקיטין ליוני שובך –	
הטעם לאיסור	
אין מאמירין (משנתינו)	

מאתר הדרן והרבנית מישל כהן פרבר

• hadran.org.il •